

متن پرسش

سلام استاد: در آخرین جلسه‌ی ای هشام فرمودید، که انسان دیروزی کم‌تر احساس تنهایی می‌کرده‌است و زمانی برای بیکاری و تنهایی نداشته. اما اینجوری بنظرم ما می‌رسد که اتفاقاً انسان دیروزین وقت بیشتری برای تنهایی و خلوت و دوری از هیاهو و کار داشته است. این انسان امروزی است که با این حجم از کار و ارتباطات و موبایل و تلویزیون و... وقتی برای تنهایی ندارد. اما انسان دیروزی از غروب دیگر در تنهایی خودش بوده تا طلوع آفتاب، و حتی زمانی که کار می‌کرده است، کارش خیلی محدود و به دور از هیاهو و شلوغی بوده. ما تا به حال برعکس فرمایش شما گمان می‌کردیم که انسان دیروزی خلوت و تنهایی را بیشتر تجربه می‌کرده است.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: از این جهت همین‌طور است که می‌فرمایید. منظور آن بود که تنهایی بشر جدید، تنهایی‌هایی است که هیچ برنامه‌ای در آن تنهایی‌ها برای خلوت خود ندارد، در حالی که وقت و زمان بسیاری پیدا کرده است. موفق باشید